

szabadalmazott

Ékszer-evőeszköz.

A legújabb, legelőcsább s legjobb a napi használatra. Az alább felsorolt evőeszközök minden darabjába pompásan sikerült után-aphir, rubin, smaragd stb. van befoglalva egészen ezüstfelér fémbe vannak előállítva, alódi ezüst színét megtartja. Valamennyi ért 10 évi jótállás vállalattal. Következ 24 évre csak 3 frt 65 kr, és pedig:

Ékszer-asztali kés,
Ékszer-asztali villa,
Ékszer-evőkanál,
Ékszer-kávés kanál.

Árú áron, hozzá még írásbeli jótállás a felelősségért. Es evőeszközökben minden darabjába pompásan sikerült után-aphir, rubin, smaragd stb. van befoglalva egészen ezüstfelér fémbe vannak előállítva, alódi ezüst színét megtartja. Valamennyi ért 10 évi jótállás vállalattal. Következ 24 évre csak 3 frt 65 kr, és pedig:

Összeg előzetes beküldése mellett pontosan telek e csim alatt intézendők:

Főletéteményesek.

Heinrichshof.

Írat fekszik irodánkban, nyilvános meg-
törvény szerint megbüntettetnek.

128.)

hatnak részt. Ajánlatok csak írás-
ban foglalva, kellőleg bélyegezve és
lepecsételve legkésőbb 1881-ik évi
május hó 29-ik napjáig délelőtti 9
óraig H.-Böszörmény ref. hitközsége
egyháztanácsához küldendők be.

Kelt H.-Böszörményben, 1881.
évből ápril hó 23-ik napján.

A ref. hitközség nevében:

Kovács András,
polgármester, építési bizottság elnöke.

Szente Bálint,
bizottsági jegyző.

500 drb

szép kifogástalan cigarettát lehet
könnyen készíteni minden órában az
én, a cs. k. dohánygyárban is hasz-
nálatban levő

CZIGARETTLI

gépecskömme'

mely érozóból, csinosan készítő, 3
féle alakban, (vékony, közép, vas-
tag) külsővel nélkül, darabonként
használati utasítással 65 krajczárért
kapható.

Czigarettli papírjaim, szintén 3
féle nagyságban, csak a valódi fran-
cia „Le Houblon” papirból
kóstál:

Sima 1000 drb — 50 kr.

„ ar. ny nyomással 1.10 kr.

Szopókával, sima 1 carton

500 darb 1.05 kr.

Szopókával, és arany nyo-

mással 1. carton 500 da-

rabbal 1.50 kr.

Megrendelések eszközendők le-

vél úján utánvétel vagy az összeg be-

küldése mellett.

Nagyban árleengedés.

Raktára a CAWLEY & HENRY

francia cigarett papir és gépecs-

kékek

WLACH ALBERT,

Bécs, II. Pratersrass, Nr. 13.

Ecke der Asperngasse, Hotel Európa.

(148.)

Előfizetési árak:

Helyben és postán káldve:

Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiaz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésben és a
szerkesztőségben. Egyébt a postahíva-
talok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorsért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.

Né- vagy bérmentetlül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyszintén kézi r a t o k nem adnak
vissza.

A királyfi lakadalm.

Debreczen, ápril 27.

(x) A királyfi házassodik. A la-
kadalm elég sok huza vona után
pár hét múlva meg fog történni.
Föl fog hangzani a vigalom zajos
zenéje, a nép, mely „kenyerért”
kényörög, kap „játékokat”, uri mu-
latságokat, fényes ünnepélyeket, —
mint a római nép, a dicső kény-
urak korában.

Emlékezzük a történelemből,
hogy a magyar király, vagy királyfi
lakadalm, roppant fényes és nagy
ünnepélyekkel vala megülve, de a
krónikák és a történelem, habár
önkéntelen, de mégis följegyzék,
hogy ez ünnepélyek, legalább a
magyar földön, csakis és tisztán
nemzeti jellegűek voltak, minthogy
azon időben ez nem is történhetett
máskép.

Sőt ha szabad felemlíteni, ugy
tudjuk, és ebben aligha csalódik
emlékeztünk, — a magyar ural-
kodók, ha a népnek kedvét keres-
ték (s a nép alatt értjük ezuttal az
ország minden lakóját, főurat s job-
bágyot) akkor nem csak magyarul
beszéltek, de fölverték nemzeti öl-
tönyeinket, sőt mint Zsigmondról
tudva van, egy, kissé kényelmetlen
alkalommal, még a — szakállat is
magnöveszték, csak hogy jobban ha-
sonlítson a — magyarra.

Tudnánk más példát is fel-
hozni a történelemből, de felesleges-
nek találjuk, hisz nem történelmi el-
mefuttatást akarunk írni; ezt is csak
azért említők fel, mert nagyon kül-
lönösnek tünik fel előttünk a ma-
gyar fővárosban rendezendő ünne-
pélyek bizottságának tuzásba vitt
loyalitásból tett azon némely intéz-
kedés, mely a magyar nemzetiség-
nek határozottan szégyenére válik.
Ilyennek találjuk azt, hogy a nép-
ünnepélyen megjelenő ifju királyi
párt az „osztrák néphim-
nus” hangjával fogadják, s a
színházi díszelőadásokon a férfiak
fecskefarku frakkban és az ehez
illő öltözetben jelenhetnek meg.

Szép, nagyon szép a buzgalom.
Mi se ítéljük el azokat, kik az ün-
nepélyt emelni akarnák, — de már
tiltakoznunk kell a tuzásba vitt jó-
akarattal, ha az a nemzetiesség
ellen van irányulva, már pedig mi
a fentebbiekben épen ezt látunk.

Nem szoktunk mi fekete szem-
tűvegen át nézni semmit, nem sze-
retünk szórszál hasogatók lenni,
mindig tartózkodánk a kákán is
görcsöt keresni, de ilyen esetben
eszünkbe jut a mult, eltűnt nagy
alakjaival, kikben nem kevésbé volt
meg az uralkodóház iránti köteles
tisztélet, de azok, hiven nemzetisé-
gökhöz, hívek voltak saját magok-
hoz.

Mit akarnak ezen jó urak a
„Gott erhalte”-val, mikor van mi-
nénkünk lélekemelő, szép néphimnu-
szunk, melyen jobban lelkestül a
magyar, mint amazon. Minek a

frakk, midőn van nekünk olyan
magyar ruhánk, minővel a világ
egyetlen népe nem dicsekedhetik?
A koronaörző magyar nemesek
1790-ből eredő naplójának hátsó
lapjára e két soros versecske volt
és van írva:

„Szegény Magyarország, tekints az egekre,
Ne hagyj szabadságod elveszni örökre!”

Távol légyen tőlünk, hogy a
fentebbieket, a szabadság ellen in-
tézetteknek tekintsük. Eszünkbe ju-
tott csak, hogy milyen könnyel-
müen áldozunk mi fel mindent. —
Egykor nyelvet, ruhát, — egykor
meg majd egész nemzetiségünket,
— oda adjuk loyalitásból,

Legérdekesebb természetesen az
egészben az, hogy e tulzás nem fel-
lülről jött, hanem jó budapesti pol-
gárok agyában szülemlett meg. Bi-
zony szégyenelhetnék magukat s pi-
rulhatnak az ily — eseten tulzá-
sok miatt.

Az országgyűlést, mint biztos for-
rásból értesülünk, május hó 25-én zárják
be a trónbeszéddel. A képviselő választá-
sok június hó 25-én kezdődnek,
s július 5-éig fognak tartani.

A panszlávok mozogni kezdenek.
Turóc-Szt.-Mártonból izgatják a fókákat,
Szeniezen már választói értekezletet is
hittak össze. A szeniezi panszláv párt ve-
zetői Stetka és Fajnor István.

A kereskedelmi miniszterium-
ban most azon kérdést tanulmányozzák,
hogy az árustatistikáról szóló törvényja-
vaslat postaküldeményekre is kiterjesz-
sék-e s hegy ez esetben a statisztikai ki-
mutatások, illetve bevalások — mikép vol-
nának a postaküldeményekre nézve keze-
lendők?

Enquette Abdul Aziz halála fölött.

Konstantinápoly, ápril 22.

(—r—z.) A mint egykor a görögök
theologiai vitatkozásokkal foglalkoztak,
midőn az ellenség Byzance kapui előtt áll-
lott, ugy vitatkoznak most a törökök egy
egy talpalatnyi földért, mialatt a nyomor
országait pusztítja és már már a fényes
portán kopogtat be, Három évi háború és
pénzügyi krízis elszegényíték a birodal-
mat. Azt remélték, hogy a béke megkö-
tésével a kereskedelem és földmívelés új
lendületet vesz és hogy az ipar a kor-
mány rendeletei folytán komoly serken-
tést fog nyerni.

Mindaz azonban illúzió, hiabavaló
remény volt. A politikai kérdések itt min-
den mást, még a gazdasági kérdéseket is
abszorbeálják. Mily körülménynek tulaj-
donítsuk azon közönyösöget, melyet ál-
lamfőfőinknél mindarra nézve tapasztal-
unk, a mi az ország közjólétének és gaz-
dagságának előnyére volna? Káprázat ez,
avagy fanatizmus? Az obstináció, mely-
lyel szemeket a világosság előtt beakar-
nák hányni, csaknem káros tudatlanságára
enged következtetni azoknál, kiket — a
császári rendelet szavai szerint — felvi-
lágosított szellemük méltókká tesz arra,
hogy az országban a legmagasabb hivatalo-
kat elfoglalják.

Mi történt a bébekötés óta az ország
regenerálására gazdasági tekintetben? Ab-
szolute semmi. Javaslato biznyára sem
az ipar téren, sem pénzügyi tekintetben,

sem pedig az ország közlekedési eszkö-
zeinek kiépítésére nézve. Daczára a mult
szomorú tapasztalatainak a legnagyobb vá-
lalatok kivételére idegen tőkét ajánkoz-
tak, melyek a jelenlegi helyzet javítására
alkalmasak.

Mialatt szenved a népesség? Munka-
hiányban és az ebből származó nyomor-
ban. A konstantinápolyi rakpartok építése,
a heraklei bányák kiaknázása sok ezer
embernek adott volna munkát és számos
családban a jólét jött volna létre eltekint-
ve a haszontól, melyet a fiskus nagyobb
konzumciók és egyenes bevételek által
nyer. Ki foglalkozik ezzel? Allamfőfőink
legnagyobb gondja, hogy állásukat maguk-
nak biztosítsák, e tekintetben az intrigá-
kat megbiusítsák, és a szultánnak foglal-
kozást szerezzenek, hogy figyelmét elfordít-
sák a dolgok szomorú állására és mindar-
ról, a mi az ország előmenetelét és prosper-
itását illeti. Nem ez-e az oka annak is,
hogy Abdul Aziz halálának ügyét ismét
előveszik? Midőn ezen esemény történt,
az a hír volt elterjedve hogy Abdul Aziz
öngyilkossá lett.

Harminez különböző nemzetiségű or-
vos let meghiva, hogy a hullát megtekint-
sék, és szakértői vizsgálatuk eredménye
az volt, hogy öngyilkosság forog fenn.
Ideje van-e tehát, most annak, hogy ily
szomorú tény emléke ismét felidéztessek?
Alkalmas-e most az idő — még ha Ab-
dul Aziz meg is gyilkeltatott volna —
ezen ezen eseményre vizsátérni, most, mi-
dőn az ország az uralkodó osztály tehet-
ségelensége és hazafiatlansága követke-
zében romlásnak indul? Most nyitottat
meg egy új enquette Abdul Aziz halála
fölött. Az eszultán kamarásai elfogattak,
magas személyiségeket résztvevessel vá-
dolnak ezen szomorujáték létrehozásában.
De ha sikerülne is a teljes igazságot ki-
deríteni, segítene-e az valamit a jelenlegi
helyzetben?

A mit e tekintetben mondanak, a
következő: Mindhat pasa a khiozi katasz-
trófa alkalmával tanusított magaviseleto ál-
tal népszerűségét ismét növelte, mert meg-
szerezte magának a köztisztelést és rokon-
szenvet. Abdul Aziz halála akkor történt
mikor Midhat basa egy magas állás kötele-
ségeit teljesíté. Lehet-e tehát Midhat pasát
mint Abdul Aziz szultán meggyilkoltatásá-
nak okozóját, vagy csak az abban való
résztvevő gyanujával odaállítani? Ő ezál-
tal egy odíozus és megbizhatlan személyi-
séggé nyilváníthatnák. Azért sugalmaznak
Abdul Hamid szultánnak oly inszINUACIÓT
egy csaknem elfeledett eseményről, hogy
Midhat pasát valahogy vissza ne hívja
Konstantinápolyba. És mit tesznek e köz-
ben azok, kik állásukat megtartják, hogy
a közvéleménynek elégtételt adjanak?
Tesznek-e valamit a népesség inségének
enyhítésére, vagy az ország tekintélyének
és hitelének helyreállítására? Fájdalom,
semmit!

Országgyűlés.

— ápril 26.

A képviselőház ma tárgyalta és rövid
vita után elfogadta a műemlékek fentar-
tásáról szóló törvényjavaslatot, azután pe-
dig meghallgatta Kemény Gábor b. mi-
niszter választát, melyet Helfy Ignác és
Ráth Károly interpellációjára adott.

A napirend előtt Irányi Dániel szóla-
l fel és kéri a házat, utasítsa az igazsá-
gyi bizottságot, hogy a keresztények és
izraeliták közt köteendő házasságokról szóló
törvényjavaslatot azonnal tárgyalja és je-
lentését mielőbb beadja.

Pauler Tivadar igazságügyminiszter
megjegyzi, hogy első sorban a Curianak
választási ügyekben való bíráskodásáról
szóló törvényjavaslat tárgyalását óhajtáná.
Ez sok időt ugy sem fog igénybe venni,
azutal veltetné fel a bizottság a polgári
házasságról szóló törvényjavaslatot.

Ezután harmadszori felolvasásban
végleg megszavaztatik a kisajátításról szóló
törvényjavaslat.

Következett a műemlékek fentartá-
sáról szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Bokross Elek az igazságügyi bizott-
ság előadója és Baross Gábor a közokta-
tásügyi bizottság előadója röviden ajánlják
a törvényjavaslat elfogadását.

Irányi Dániel hiányt lát a törvény-
javaslatban, a mennyiben csak az ingatlan
műemlékek fentartásáról és esetleg kis-
ajátításáról rendelkezik, holott vannak
ingó tárgyak is, melyek műbeeséssel bir-
nak és így a törvényhozás gondoskodását
igénylik. Ennélfogva a törvényjavaslatot,
ily értelemben leendő pótlás végett a bi-
zottsághoz visszautasítatni kéri.

Thaly Kálmán utal a törvényjavaslat
culturalis és tudományos sulyára; ecseteli
a régészeti tudomány és a középkori mű-
emlékek fentartása körül más európai nem-
zetek által tett haladást, melytől hazánk-
nak sem szabad elmaradnia, ha a mivel
nemzetek sorában helyt foglalni akar. Nem
fogadja el tehát Irányi halasztási indítvá-
nyát, hanem a törvényjavaslatot pártolja.
Végül azon óhajátának ad kifejezést, hogy
a miniszter a műemlékek fentartására meg-
szavazott összegnek hovaforrását bízza a
műemlékek országos bizottságára és adjon
ennek autonomiát.

A javaslat elfogadtatik.

A napirend megállapítása után Ke-
mény Gábor b. miniszter válaszol Helfy
Ignácznak az ipartörvény módosítása tár-
gyában hozzá intézett interpellációjára, és
utalva a tárgy rendkívüli fontosságára, va-
lamint az országgyűlés rendelkezésére álló
időnek rövidségére, kijelenti, hogy nincs
azon helyzetben, hogy az erre vonatkozó
törvényjavaslatot még a jelen ülészek
alatt előterjesztesse; igéri azonban, hogy
igyekezni fog azt a jövő országgyűlés kez-
detén azt a háznak benyújtani.

A külföld.

A francziák tunisi expedíciójáról
ellenmondó hírek keringenek. Az egyik
hír szerint már megszállották a francia
csapatok Tabarka szigetét és átkeltek a
tunisi határon, más tudósítás azonban azt
állítja, hogy a francziák nagy ellentállásra
találtak Tabarka szigetén és nem szállhat-
ták meg azt.

A megszállás halogatását annak tu-
lajdonítják a francziák, hogy a háborgó
tengeren megközelíthetlen a sziget. Ezt je-
lenti a „Surveillant” parancsnoka is, ám-
bár azt is megjegyzi, hogy most már a
tunisi lobogó leng a szigeten, a mely ed-
dig nem volt kiittve.

Az ellenmondó hírekből annyit min-
denesetre lehet következtetnünk, hogy az
expedíció kezdete nem oly sima, mint a
francziák reméltették, ugy azt is, hogy
Tabarka szigetének megszállásával egy
kissé elkéstek a francziák.

Egy athéni hír szerint, ott a tömeg
között komoly mozgalom indult meg, hogy
elégedetlenségének a határon eredményei-
vel szemben kifejezést adjon. A kormány-
nak feltett szándéka a mozgalomnak lebe-
tőleg utját állani, a mint az veszélyessé
válik a határkérdés megoldására nézve.

A csár tulajdonképeni gyilkosát, kit
először tévesen Teleikovnak neveztek. Gri-
veneczkynek hívják: a technologiai inté-
zet tanítványa volt. Ez ugyanaz, ki a me-
rénylök perében „invalidus” névvel nevez-
tetett; az egyik kezén három ujja hiány-
zik, melyeket állítólag a merényletnél veszt-
ett el. Ryszakov megismerte őt, de nevé-
t nem tudta; csak annyit mondott: Ez az,
kit invalidusnak hívnak!

A czár birodalma ingatagságát és vége felé közeledtét semmi sem jelzi annyira, mint a II. Sándor halála óta a parasztlakózt is mindinkább terjedő forrongás, ki-vált Dél-Muszkaországban.

A muszka zsarnok kormány mindent elkövetett, hogy a parasztságot a városiasan öltözötték és az intelligencia, kivált- képpen a diákság ellen felbőszítse, a muszka kormánylapok azt a hír is terjesztették, hogy a muszka parasztság annyira fel van ingerülve a diákok ellen misze- riunt attól tarthatni, hogy ott egy általános diák és zsidó hajszá fog megkezdetni a parasztság által, mely az előbbinek le- konczolásával fogva végződni, de mind- ezekből egy szó sem igaz, ellenben bizo- nyos az, hogy a nihilisták a parasztlakózt és proletárokat közt mindinkább tért és pro- zelitákat nyernek. A kiewi munkás egy- leték pedig sok ezer forradalmi proklamá- cziót terjesztenek a vikéki városokban és falvakban.

A fővárosból.

Egyik fővárosi lottógyűjtődében eze- lőtt három hónappal valaki 24.000 frt ter- nót csinált.

Kevéssel a három hó letelte előtt egy kis lány jelentkezett a lottógyűjtődében s bemutatván a nyertes bérzát, az összeg kitalálványozását kérte. A lottótulajdonos a bérzát felküdte a pénzügyminiszteri- umhoz, hol szoros vizsgálat alá vették és azt találták, hogy az ellenőrzési betűje- gyek a bérzán felismerhetlenné tettek, mi azon gyanura szolgáltatott okot, hogy ez nem is az eredeti, hanem, talán a luttri- tulajdonos közbenjöttével hamisított bérza.

Kihallgattatva a bérzát bemutató kis leány ez első ízben azt állította, hogy ő annak a tulajdonosa, később oda módo- sította vallomását, hogy a bérzát egy ele- gáns uri ember adta át neki bemutatás s a nyereségösszeg felvétele végett, igér- vén neki ezen faradozásáért 10 frtnyi ju- talmat. A pénzügyminiszterium ezen habozó s ellentmondó nyilatkozat folytán a vizs- galatot elrendelte.

*

A Rókuszkórház előtt egy nő hul- láját találták meg a napokban, kin az or- vosi vizsgálat mérgezést konstátált.

A nő egy 73 éves öreg asszony volt, kit leánya, egy varrónő tartott. Körülbe- lül egy hete az öreg asszony megbetege- dett s mert nem bírt magával, kérte leá- nyát, vesse el a kórházba. Leánya ösz- szeszedte utolsó garasait s egy bérkocsin a Rókuszkórházba vitette; itt azonban rö- viden elutasították, hogy már nincs hely, menjen a barakk-kórházba. A beteg assz- onyó oda vitte magát; de itt meg azzal utasították el, hogy ott nincs helye, ha- nem menjen vissza a Rókuszkórházba, ott be kell fogadni.

A szegény asszony ismét visszament a Rókuszkórházba, de megint elutasították, bármint könyörgött is. Mikor pedig azt mondá, hogy el kell vesztenie magát,

A „DEBRECZENI“ TÁRCZÁJA.

Egy grófnő titka.

— Elbeszélés. —

6.

Szalatnai Lászlétól.

— Hátha meg sebesít — gondola ma- gában, eh! erre nem szabad gondolnom, de mégis rossz szeszélye lenne a sorsnak ha épen most vetne gátat elibem midőn beteg atyámhoz kell sietnem! — de le- csendesítve már kissé izgalmi kezdő véret, nyugodtan várta barátai vissza jövetelét. Nem sok ideig kellett várnia midőn azok beléptek.

— Rendben van minden? — kérdé.

— Igen! s mi kardot választánk, s holnap reggel hat órakor az — i vendéglő egy szobájában fog megtörténni, — mondá Szinyéri.

— Jól van! — válaszolá Elemér, — de most már ha valamitől vissza nem tartanám, kérem, hogy legyen vendégem, s a mai napot szenteljük viszont találkozá- sunk örömeül!

— Szerencsémnek tartom a gróf meg- hívását.

A három ifju az egész napot együtt tölté barátságos beszélgetés közt. Elemér Szényeriben a legmiveltebb ifjak egyikét találta fel, s őszinte bará- tságot kötött vele; s szavokat adtak egy- másnak, hogy e barátság nem fog változni soha, s mikor lehet, fel fogják egymást keresni.

ha nem részszülhet ápolásban, azt felélték neki, hogy tegye meg, ugysis elég öreg. Az öreg asszony nyugve elvánszorgott és nem is látta többet. Leánya azt hitte, hogy csakugyan fölvetették a kórházba, s a mult csütörtökön elment, hogy megnéze. Anyját nem találta, hanem e helyett hal- lotta, hogy előtte való nap egy öreg assz- onyot találtak a Rókuszkórházba előtt fekve, a kit azonnal bevitték a kórházba s az orvosi vizsgálatból kiderült, hogy luga- sóoldattal mérgezte meg magát. A varrónő balsejtelem által aggasztva, odavezetetté magát a halotthoz — és anyjára ismert benne. A szegény varrónő egy polgári is- kola igazgatójától kért előleget, kinél dol- gozik, hogy anyját eltemethesse.

Debreczeni színház.

(T. L.) Hétfőn, april 25-ikén Nyil- vai Irma bucsu- és jutalomjátékául Bárdi (Jakobovics) Lajos közreműködése mellett adatott: „Egy nő, a ki kungrik az ab- lakon“, énekes vigjáték 3 felv. (?) Irta Scribe.

Nyilvai Irma, öt éven keresztül volt színtársulatunk fardhatlan buzgalmu, te- hetséges és kiváló közkedveltségnek ör- vendett tagja, ez idő alatt valódi mintá- képe volt a vidéki primadonnáknak. Az általános közkedveltséget nem arra hasz- nálta föl, hogy mindig újabb és újabb igé- nyeket támaszon a közönséggel szemközt; egyforma kedélyességgel, szeretetremélto- sággal és lankadatlan buzgalommal töltötte ő be óriási számottevő szerepét, akár tres, akár telt ház előtt játszott légyen. Szép tulajdonaiert nemcsak a közönség, hanem saját kártársai részéről is mindig a legkiválóbb tisztelet tárgya volt. Megható volt látni a kölcsönös szeretet utolsó nyil- vánulását utolsó fellépése alkalmával s mi is szívesen csatlakozunk a közönség elis- meréséhez.

Az előadás a többi szereplők buzga- lomhiánya miatt nem volt ment a vontá- tottságtól.

Bárdi Lajos csinos megjelenés, de organumának különös s nem éppen rokonsz- enves használata, izgékony járás kelése s kezdetleges mozdulatai folytán még nem számíthat egy oly nagy közönség elisme- réseire, mint a debreczeni. Azt meg épen nem hagyhatjuk szó nélkül: hogy, ha már a színpadi illendőség ellenére kezét a nad- rág zsebbe dugja, mikor ezt maga is észre veszi, ne kapja azt ki oly hirtelen, mintha kigyó csipte volna meg, mert ez által a hibát csak feltűnőbbé teszi.

Lovászi minden volt, csak „öreg ur“ nem.

Az előadás folyamában Nyilvai, Mán- dokiné és Bekéné Konti gyönyörű női né- gyesét adták elő s daczára a negyedik hang hiányának, zajos tapsokat arattak véle. Közönség nagy számmal.

Szerdán apr. 26-án Törökne bucsu- fellépései és jutalomjátékául és Dömjen Róza bucsujátékául adatik: „A végren- delet“ dráma 5 felv. Irta Czákó Zs.

Más nap reggel még Elemér s Sán- dor fel sem voltak öltözve, midőn Szinyéri ott volt.

Hamar rendbe szedve öltözeteiket, még hat óra nem volt, midőn a jelölt ven- déglőbe voltak.

Kis idő múlva Berkési is meg jött segédeivel s az orrossal, a kardokat is magával hozván.

Hidegen üdvözölték egymást, s a ké- szülődéshez fogtak.

Levetve felső öltönyeiket, szembe álltak.

Berkési arca sápadt volt, s csaknem reszketett az izgatottság miatt s nyugtalan- nul várta a megkezdésre adó jelt. Mig Elemér nyugodtan s kissé kipirulva né- zett; s pár szubintást tett a kardal.

Szenyéri jelt adott: a két kard végig siklott egymáson.

Berkési támadott s még pedig oly rohamos dühvel, hogy Elemér egy lépést tett hátra, s csak ügyessége s gyakorlat- sága menté meg, hogy ez örült gyors csapásokat fel foghatta.

Sándor elfojtott dühvel mormogá: A nyomorult ugy vagdal, mintha egy csapással ketté akarná hasítani ellenét!

Kis pihenés után ujra összecsaptak: Berkési most igyekezett mérsékelni ma- radni, de nem soká tartott az, mert egy olyan vágást mért Elemérre, hogy ha az azt éri, bizonyon halálós leend; de ez félre hajolva hagyta maga mellett lesu- hanni ellenfele kardját, s e perczben Ber- kesí, ki a nehéz vágás után nem tudta testét egyensúlyba tartani, belebukott Ele-

Színházunk a tegnapihoz hasonló megható ünnepelesség színhelye volt ma is.

Törökne megjelenésekor viharos taps- sal fogadtattott s a szó szoros értelmében elárasztott koszorú- és virágcsokrokkal a nagy számú közönség részéről. Törökne a nálunk töltött 14 év alatt sokkal bok- rosabb érdemeket szerzett semhogy azokat e néhány sorban kellőképpen méltányolni lehetne s noha az utóbbi időkben bizo- nyos apathia és ambíció hiánya volt nála észlelhető, ugy hogy a lefolyt 3 év alatt Szedervári Kamillán s Faust Margarét- háján kívül mélyebbre ható tanulmány jellegét magánörö mltalakitást nem em- lékeztünk, hogy láttuk volna tőle, mind- azonáltal a közönség zajos tüntetéseiből meggyőződhetett, hogy az ő nimbusa Deb- reczenben maig is sértetlenül áll, s ebből mindenkor kitartást merithet a jövő estü- gedései közepett.

Az előadásra nézve — azt hisszük — nem tulozunk, ha kimondjuk, hogy a sai- son legkorrektebb drámái előadása a mai volt. Fölötte sajnáljuk, hogy szük terünk miatt, mely rendelkezésünkre áll, a főbb szereplők: Mándoky, Törökne, Foltényiné és Dömjen Róza mintaszere alakításai- nak részletes méltatására nem bocsátkoz- hatunk, s így csakis annak konstatalására szorítokunk, hogy a 4-dik felvonás ko- losszalás zárjelenetében Mándoky, Folté- nyiné és Dömjen Róza oly összhangzó és hatásteljes drámai jelenetet produkáltak, mely évek multán is élénk emlékekben fog- maradni közönségünknek, s legyenek meg- győződve színtársulatunk ma elbucszott kitűnőségei, hogy Debreczen város közö- nsége mindenkor tárt karokkal fogja őket a viszontlátásnál fogadni.

Megemlítjük még Bárdy (Lőrincz) egy pár csinosan eltalált jelenetét, mely után kitapsoltatt, és hogy Dömjen Róza két gyönyörű virágcsokrot kapott.

És most bevezetjük színházi tudósi- tásainkat, azon megnyugtató tudattal, hogy igyekeztünk mindenkor tárgyilagosa, igaz- ságosak és méltányosak lenni nézeteink nyilvánításában, s habár színtársulatunk egy pár tagjához szívélyes baráti viszony fűzött, mindazonáltal e viszony mindenkor megszűnt arra az időre, mely alatt köte- lességünkről volt szó.

Dr. Révész Imre siremlékére ada- koztak:

(10-dik közlés.)

Veress István ur ivén: Tözsek Mi- hály 1 frt, Sarkadi István 10 kr, Jámbor Ferencz 5 frt, Poresin János 1 frt, Major János 10 kr, Balog Jánosné 20 kr, Nagy Sándor 20 kr, Jánki Péterné 20 kr, Erdődi József 20 kr, Horváth János 1 frt, Molnár István 30 kr, Szalai Sándor 50 kr, Soós András 50 kr, Vida Bálint 20 kr, Sarkadi András 20 kr, Kerékgyártó Ist- ván 40 kr, Kovács István 20 kr, Szabó György 10 kr, Szilágyi János 20 kr, Szabó Mihály 20 kr, Nagy József 20 kr, Nagy

mér kinyujtott kardjába, s fájdalmas kiál- tással összerogyott.

Elemér kardja oldalába furódott. A segédek ijedve rohantak hozzá, s Elemér is oda ugorva kezét nyomta a vérző sebire.

A jelen volt orvos megvizsgálta a se- besültet, megnyugtatólag mondá: hogy a seb ugyan veszélyes de halált nem okoz.

Sándor megnyugodva mondá: — Ugy semmi baj, e kis leczke nem lessz rossz neki; megérdemelte!

Ezután barátaival együtt elbucsu- zott Berkési segédeitől, s szállására menve egy óra múlva utban volt Nádtelke felé Sándorral együtt.

II.

Az atya halála.

Nádtelke igen csinos kis falu volt, a Tisza mentén, sikon feküdt.

Határain több helyütt posványok, lápok terültek el, s talán nevé is e bő nádtérnö helyektől nyerte.

A Tisza rezgő szöke habjaival, mint- egy fél órányira folyt el a falutól, s ha kedve jött néha-néha medréből kilépni, hogy a sikon egy látogatást tegyen, akkor szegény Nádtelke csaknem egészen elvölt öntve, kivéve a két urasági kastélyt, me- lyek kis dombon lévén építve, nem egy- szer nyujtanak menedéket a szerencsétlen embereknek.

Nádtelkét a Tisza nem egyszer el- önté, de azért e falu lakói, — kik nagy- részben a Rombázi grófok jobbágjai vol- tak, — nem estek kétségbe, nem hagyták

Mihály 10 kr, Pálffy József 20 kr, Pápai Ferencz 20 kr, Vilányi István 20 kr, Szabonyi József 20 kr, Nagy Sándor 40 kr, Pápai Sándor 20 kr, Kovács Péter 20 kr, Nagy Sándor 20 kr, Balog István 20 kr, Bartha Dániel 20 kr, Mike Ferencz 1 frt, Burai András 40 kr, Bőr István 20 kr, Szűcs Mihály 1 frt, Deák János 30 kr, Deák Ferencz 20 kr, Szilágyi Gáborné 40 kr, Kiss István 60 kr, Matkó János 1 frt, Bereki Sándor 10 kr, Szabó István 1 frt, Török Andrásné 20 kr, Poresin Sa- muelné 50 kr, Kertész Mihály 1 frt, Ver- res István 1 frt, összesen 22 frt 90 kr.

Kerekgyártó Bálint ur ivén: Kerek- gyártó Bálint 1 frt, Vértési István 1 frt, Kovács István 1 frt, Kovács Zuzsanna 60 kr, ifj. Kovács István 60 kr, Fodor Sándor 20 kr, Boldog István 1 frt, Rácz László 1 frt, Balogh Gábor 40 kr, Sarga Jakab 1 frt, Özv. Vitárius Péterné 1 frt, Tóth István 1 frt, Tóth Lajos 50 kr, Ku- czik István 1 frt, Jobbágy János 1 frt, Zerge István 1 frt, Csángi Máté 50 kr, So- megyi Péter 30 kr, Kovács Andrásné 50 kr, Pető Ferencz 1 frt, Csente András 2 frt, Tamás Mihály 20 kr, Faragó János 10 kr, Kovács Dániel 1 frt, Faragó István 50 kr, Kovács Ferencz 1 frt, Horvát Sándor 20 kr, Somogyi Mihályné 10 kr, Kovács Jó- zsef 1 frt, Kovács István 20 kr, Erzsé- ván 50 kr, Madar Mihály 50 kr, Pető Ist- ván 50 kr, Összesen: 23 frt 30 kr.

Szentessi Mihály ur ivén: Vas Já- nos 10 kr, Albert Sándor 10 kr, Vágó Mihály 20 kr, Kovács János 10 kr, László András 8 kr, Szűcs István 20 kr, Kovács István 10 kr, Nagy Gergely 50 kr, Kállai Sándorné 10 kr, Gombázi György 20 kr, Nagy József 10 kr, Szatmár István 10 kr, Kiss András 10 kr, Takács József 10 kr, Szilágyi Mihály 10 kr, Nagy István 10 kr, Balog István 20 kr, Sánta Bálint 20 kr, Tar Bálint 20 kr, Hüse József 10 kr, Mé- száros István 10 kr, Kiss József 25 kr, Lám Falusi István 10 kr, Orosz János 10 kr, Papp Mihály 20 kr, Trózsai István 10 kr, Tóth Andrásné 10 kr, Korom József 10 kr, Lénárt Sándorné 5 kr, Szentessi Mihály 20 kr. Összesen 4 frt 88 kr.

Lisztes János ur ivén: Fodor Gábor 2 frt, Gulyás Károly 1 frt, Dömsödi Ká- roly 40 kr, Harmati Pál 50 kr, Tóth Fe- rencz 30 kr, Csapo Lajos 30 kr, Özv. Sar- kadi Ferencz 50 kr, Oroszki János 1 frt, Némethy István 40 kr, Molnár And- rás 20 kr, Miskolezi Juliánna 20 kr, Piros József 5 frt, Kasdi Andrásné 20 kr, Tóth József 20 kr, Nagy Istvánné 20 kr, Szat- máry György 20 kr, Szöllösi Józsefné 10 kr, Botka Jánosné, 10 kr, Csabán István 1 frt, Orosz Lászlóné 2 fr. Összesen: 15 frt 80 kr.

UJDONSÁGOK.

* **Iparkiallitásunk** érdekében Bu- dapestben nagyban folyik az agitáció. Az országos magyar iparegyesület kiállítási szakosztálya felszólítást intézett az fővá- rosi iparos-segéd munkásokhoz, kiállítás-

el falujokat, mert urok köztök volt, s ilyenkor a kegyes földes ur a robot nagy- részét is elengedte mindég, sőt segítette a szerencsétleneket.

De aztán oly években, midőn a Ti- szának nem jött e romboló kedve, e dus kövér föld kipótolta ez egyévi csapást sokszorososan.

Rombázi István gróf 70 éves férfi volt, nagy kopasz homloka, hosszú ősz szakála összenöve nagy sűrű fehér baju- szával, kissé nagy római hajlásu orr, éles de barátságos gerjesztő fekete szemek, egészséges piros arcz, s erőtéljes testalkat, a hét vezérek egyikét juttatja eszünkbe.

Tisztelték az öreg urat nem csak jobbágjai, kiknek nem zsarnokuk, de jól- tevő atyjuk volt, nem csak barátai, s párt- felei, hanem még politikai ellenfelei is.

Talán ez egy férfi volt, kit kigu- nyolni vagy megsérteni mindenki tartó- kodott.

Nejét már több évekkel ezelőtt el- veszté s egyetlen fia volt Elemér, kívül előbbi fejezetünkben találkoztunk. E fiut ugy akarta nevelni, hogy azon, hogy an- nak lelkében a minden kicsiség ellen ten- akadó emberi szemek semmi hibát ne ta- láljanak. Nem kényeztetete el, de nem is volt hozzá szigorú, legjobban ügyelt arra, hogy már gyermekkorában lelki szilárd- ságot nyerjen, s meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

A fiu atya nemes lelkét örökölte, s meg is felelt a benne vetett remények- nek.

(Folyt. köv.)

bani rész- nagy a m- Szekesfeh- sok iparos- az ügyet. * E- sület tagj- many hat- pénztárán- csakis be- nők pedig- des hivatt- ügyvezető * H- A városu- Győző vo- pár hó el- lékébe, ő- árva-líptó- Városunk- tiszthelye- lett: Kis- tisz. A s- T i m e s- hadnagyo- helyettes * A- egészítő P- fejezve, e- * A- nyoma sin- telmében, - tárgy, mi- vevőket. * A- Mándoki- lesz az ő- lépnek a- zódott tag- Nyilvai Ir- nyadi, át- adást rend- remüköde- letet csiná- nak vándó * K- figyelmet V- Bathori V- valóban fé- szony hivat- rajztanarum- ben is nagy * Uz- egy pénzes - kötelezv- hóra 4 ft 7- forinttól eg- A kötelezv- lető házara - de tünk * A- téren anny- asztalosmet- nem vette, - szony a zs- felt tárczaj- javveszkel- A karosult- igénybe. E- el is csipte- forma tárcz- jánál is va- indult, hogy- haladva, a z- járt el lett * Me- déltán egy- nál megves- ányt, azonk- kát megmar- a veszett k- elpusztítás- veszett eb- utczán vert- * A- kozás nélkül- felett elkese- magát, s me- perczben le- először is a- buslakodott. * Gye- hogy megöl- sági kísérlet- gény. Rokk- nagy elhatá- cson ment e- szerencés k- maga örül le- a dolgot. * Egy- téren megva- hogy roppan- lovat is meg- * Jége- minket értes- lagos ég egy- lámás és me- hullott. * Bojt- virradóra Bo

